

PRZYTRACIĆ (2) *vb pf*

a *jasne*.

[*inf* przytracić.] ♦ *fut 3 sg* przytraci (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XIX w.

Ponieść stratę finansową; przen [na kim, na czym] (2) : Pewnie ná nim przytráci/ gdy go [Zbigniewa Siemieńskiego] kto zá głupcá/ Kupi/ bo nierychło nań/ zálię znajdye kupcá. RejZwierz 57; Niewiesz iż kto nádzieię pewnym zylkiem płáci/ Rad więc ná tym częłtokroć nieborak przytráci. PudłDydo B2; [Na takiej kupiej przydzie jem przytracić. Bowiem za jego przyprawne syropy Będę mu syłać świeże częste kopy Otwin(?)Erot 136].

Formacje współrdzenne cf TRACIĆ.

AĆ